

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Svatí

Svatí mají být pro nás věřící vzorem. Vztah ke vzorům si budujeme celý život. V dětství jsou pro nás vzorem rodiče a učitelé, tedy většinou. V dospívání jsou vzory velmi důležité, mohou nasměrovat celý náš další život. Je moc fajn, když se v blízkosti dospívajících nějaké skutečné vzory vyskytnou. Může to být trenér, učitel na střední škole, pro děti věřících třeba pan farář. Může to tak být. Náctiletí mohou být dosti důvěřiví a je pak nebezpečí, že budou zklamaní, když se ukáže, že vzor není vzorem na sto procent, že má taky svoje slabosti, že je prostě člověk. V dospělosti už umíme různé

stránky osobnosti oddělovat. Víme, že si někoho můžeme vážít za určité postoje, ale jistě jej nebudeme zbožňovat nekriticky. Naopak, zdravý vztah vyžaduje určitou reflexi a odstup. Mělo by platit: mít někoho skutečně rád znamená přijmout jej se všemi dobrými i špatnými vlastnostmi. Milovat bezpodmínečně. Takto nás učí milovat Bůh.

Dnešní doba vzorům moc nepřejde. Je celkem snadné kohokoliv zneuctít. Zvykáme si, že na internetu se každý může pod pláštíkem anonymity vyjádřit ke komukoliv a k čemukoliv. Lze snadno nabourávat důvěru v odborníky i politiky (u nich je to ještě jednodušší), o to snáze, když je nějaká zakázka či potřeba vybití nahromaděné emoce. No a pak je tady bulvár a paparazzi, kterým jaksí není nic svaté s poněkud falešnou výmluvou, že lid si to přeci tak žádá. Nejen proto je v dnešní době být vzorem složité.

Pro nás věřící jsou svatí vzory v milování Boha. Svatí měli jistě také lidské vlastnosti, ale přes všechny nedostatky se snažili svůj život dávat plně k dispozici Bohu a Bůh pak skrze ně působil a může působit i na nás, budeme-li vnímaví. Ke svatým je třeba hledat cestu aktivně tak, aby se pro nás stávali skutečnými a vědomě přijatými vzory. Mohou nám pak pomáhat překonat některé naše životní těžkosti a nejistoty. Životní příběhy přeci táhnou nejvíce podle pořekadla: *verba docent, exempla trahunt*.

V úvodu páté kapitoly Matoušova evangelia, konkrétně tzv. kázání na hoře, Ježíš na počátku svého působení vyhlašuje jakýsi program. A dělá to poněkud provokativně, jak se stane jeho zvykem. Ti, kteří mají blízko k Bohu, nejsou vysoce postavení duchovní ani úředníci, nejsou to silní oligarchové ani boháči. Jsou to lidé hledající, trápící se pro spravedlnost, tiší, lidé milosrdní, ale také tupení a na okraji. Důležitá shrnující charakteristika zaznívá až na konci – Ježíš tam říká, že to vše musí být kvůli němu. Začíná se tady vnášet do světa jistý nesoulad. Křesťanství je v mnoha ohledech se světskými soudy *nekompatibilní*. Již z této Ježíšovy řeči začíná vysvítat, jak náročné jeho učení bude. Půjde totiž tzv. do morku kostí, k nejhlubším motivům našeho

bytí. A mimochodem, označení „chudý v duchu“ neznamená hloupý. Biblická exegese mluví o vyzdvižení chudoby jako stavu, kdy člověk plně spoléhá na Boha. Jde tedy o navození mentálního stavu osvobození od světských statků a plného spolehnutí na jedinou jistotu – tedy Boha. Tolik tedy k blahoslavenstvím, která církvi dávají určitou představu o tom, kdo je svatý. Život víry je ale velmi pestrý a Bůh si volá svoje svaté v každé době, jak sám chce, a podle toho, jak se lidé Bohu otevírají. Buďme tomuto volání také stále otevření. Vždyť označení svatý či blahoslavený nakonec znamená hlavně to, že chceme žít s Bohem v hlubokém přátelství. A o to by nám přeci mělo jít zejména.

Jiří Cikánek, jáhen

Zprávy z farnosti

- **Bohoslužby i další společné aktivity v rámci farnosti jsou v současné době pozastaveny.**

Zádveří kostela sv. Jakuba v Berouně je jako obvykle celý den přístupné; v neděli je kostel cca 9.30 - 11.00 otevřený k modlitbě, k dispozici je kněz.

- **Přímé přenosy bohoslužeb nabízí Televize Noe, Radio Proglas, případně ČT2.** Televize Noe nabízí v době zpřísněných vládních opatření mimořádně mše svaté každý den včetně víkendů v 18.00 z kaple ostravského studia Telepace. Ze stejného místa vysílá také bohoslužby od pondělí do pátku ve 12.05 a v neděli ještě v 10.30. V nabídce Radia Proglas jsou mše svaté řazeny každý všední den od 18.00
- **On-line přenosy na internetu je možno nalézt na adrese <https://mseonline.cz/>.**
- **Aktuální informace a další podněty naleznete např. na webu cirkev.cz.**
- **Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci:**

Apoštolská penitenciárie s osobním pověřením papeže Františka stanovila, že je **letos možné získat plnomocné odpustky po celý měsíc listopad**. Tato možnost plnomocných odpustků, která obvykle platí pouze od 1. do 8. listopadu, byla nyní prodloužena na celý měsíc z důvodu pandemie Covid-19.

V dekretu s podpisy hlavního penitenciáře kardinála Maura Piacenzy a regenta Mons. Krzysztofa Nykiela stojí, že je letos možné získat plnomocné odpustky kterýkoliv den v měsíci listopadu. Podmínkou je návštěva kostela nebo kapličky a modlitby Otčenáš a Věřím v Boha a dalších obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu).

Kromě toho senioři, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat odpustky na dálku. Stačí, pokud se v modlitbě spojí se společenstvím církve, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) a před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie se pomodlí za zesnulé. Mohou to být např. ranní chvály nebo nešpory z breviáře za zesnulé, růženec, Korunka k Božímu milosrdenství nebo jiné modlitby za zemřelé, které se věřící obvykle modlí, četba úryvku z Evangelia, který je součástí liturgie za zesnulé, nebo vykonání skutku milosrdenství, obětování Bohu bolestí a útrap vlastního života.

• **Jednotlivé možnosti přehledně:**

1. Odpustky, které je běžně možné získat **2. listopadu spojené s návštěvou kostela**, je letos možné získat kterýkoli den měsíce listopadu podle vlastní volby.

Podmínky v daný den:

- návštěva kostela nebo kaple,
 - modlitba Otčenáš,
 - modlitba Věřím,
 - modlitba na úmysl Svatého Otce,
 - vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu,
 - svaté přijímání;
- a v okruhu těchto dní svátost smíření.

2. Odpustky, které je běžně možné získat v **dušičkovém týdnu od 1. do 8. listopadu spojené s návštěvou hřbitova**, je letos možné získat kterýchkoli osm dní od 25. 10. do 30. 11. dle vlastní volby. Podmínky v daný den:

- návštěva hřbitova,
 - modlitba za zesnulé,
 - modlitba na úmysl Svatého Otce,
 - vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu,
 - svaté přijímání;
- a v okruhu těchto dní svátost smíření.

3. Ti, kdo nemohou do kostela či na hřbitov (nemoc, stáří, karanténa), mohou získat odpustky doma před zobrazením Krista nebo Panny Marie. Podmínky:

- v duchu se připojit k těm, kdo navštěvují kostel či hřbitov,
- zřít se jakéhokoli hříchu,
- vzbudit úmysl přijmout eucharistii, vykonat zpověď a pomodlit se za Svatého Otce, jakmile to bude možné,
- pomodlit se za zemřelé (breviář, růženec, korunku, četbou Písma) nebo vykonat skutek milosrdenství spojený s obětováním svých těžkostí Bohu.

Kandidáti do pastorační rady farnosti

Protože letos končí pětileté funkční období současné pastorační rady farnosti, budou se po uvolnění situace konat volby do nové pastorační rady. Během října byli navrženi tito kandidáti:

- Altman Josef, Králův Dvůr
- Hofmeister Jan, Koněprusy
- Kodras Pavel, Beroun
- Lukášová Libuše, Beroun
- Malý Vojtěch, Beroun
- Marek Jan, Beroun
- Páleníčková Anne-Marie, Tetín
- Petřvalský Lukáš, Beroun
- Průša Daniel, Beroun
- Šedivý Michal, Svatý Jan pod Skalou

- Ševčík Jiří, Svatý Jan pod Skalou
- Šulc Martin, Beroun
- Vašků Alois, Tetín

Někteří z kandidátů se rozhodli blíže se představit:

Jan Hofmeister, Tetín

odborný pracovník, Fakulta lesnická a dřevařská ČZU v Praze, ženatý, 3 děti, bydliště Koněprusy

Vzdělání: Přírodovědecká fakulta UK Praha

Vize: Přispět k promýšlení a rozvíjení impulzů papeže Františka v životě farnosti, ale jen co svedu, tak ode mne radši mnoho nečekejte ☺.

Zájmy: život

Oblíbení svatí: Martin de Porres, Jan XXIII.

Motto: Řím 13,10 Naplněním zákona je láska.

Libuše Lukášová, Beroun

samostatná účetní, Biskupství plzeňské, člen třetího řádu bosých karmelitánů OCDS, vdaná, 2 děti, bydliště Zdice

Vzdělání: Obchodní akademie Beroun, KTF UK Praha – teologické nauky (3 roky)

Vize: Ráda bych uskutečnila anketu mezi farníky pro zjištění aktuálních potřeb a postřehů. Prioritou je pro mě modlitební společenství, zapojení širšího okruhu farníků do života farnosti a vzájemná sounáležitost. Chci se zaměřit také na vytváření aktivit vedoucích ke společenství (farní káva, poutě, odborné přednášky apod.).

Zájmy: knihy, cestování, fotografování

Oblíbení svatí: Terezie z Avily, Jan od Kříže

Motto: Jan 17,21 Aby všichni byli jedno.

Vojtěch Malý, Beroun

právník, Česká obchodní inspekce, ženatý, 3 děti, bydliště Beroun

Vzdělání: CEVRO Institut Praha

Vize: Farnost radostná a otevřená k bratrům a sestrám v Kristu, kteří se nově přistěhovali do Berouna.

Zájmy: letní výlety po horách, klasická hudba, vaření

Oblíbení svatí: sv. Antonín Poustevník, sv. Jan Bosco

Motto: Mt 6,33 Hledejte nejprve Boží království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Jan Marek, Beroun

Vize: Rád bych pomohl ke sjednocení uvnitř farnosti v Berouně, která mně připadá rozdělená.

Zájmy: „chození“ s Hospodinem, trávení času s vnoučaty, orientační sporty, vytrvalostní běh, běžky, cykloturistika, skauting, cestování

Oblíbení svatí: František z Assisi, Jan Evangelista

Motto: Jan 1,1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.

Anne-Marie Páleníčková, Tetín

Profesorka na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze 1 a na Francouzském Lyceu v Praze 5, nyní v penzi, překladatelka na volné noze, vdaná, dva synové a zatím dvě vnoučata. Angažuji se v církevním hnutí Focolare – Dílo Mariino a jsem aktivní členkou Sdružení sv. Ludmily na Tetíně.

Vzdělání: Pařížská univerzita (Sorbonna)

Vize: Lépe se navzájem poznávat v naší rozlehlé farnosti a přispět k větší propojenosti a k prohloubení společenství.

Zájmy: hudba, literatura, historie, jazyky, turistika, setkávání

Oblíbení svatí: P. Maria, sv. Pavel, sv. Terezie z Lisieux a sv. Terezie z Avily, sv. Johana z Arcu

Motto: Mt 18,20 Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem uprostřed nich.

Daniel Průša, Beroun

samostatný pojišťovací zprostředkovatel, podnikatel, příležitostný fotograf, muzikant, předseda KDU-ČSL Beroun (místní i okresní organizace), Společnost Josefa Antonína Seydla, Křesťanský klub Beroun

Vzdělání: Gymnázium Václava Hraběte Hořovice

Vize: Tak nějak se stalo, že většinu akcí ve farnosti dělají stále stejní lidé, někteří již nemohou ať je to již pro věk, nebo že už nejsou mezi námi. Mladší členové farnosti se moc nezapojují, nebo vytváří vlastní projekty. To první je škoda pro všechny, to druhé, pokud je to služba pro celou farnost, vítám.

Zájmy: fotografie, hudba, umění všeobecně, skauting, příroda, historická vozidla, kutilství, nicnedělání

Oblíbení svatí: sv. Václav

Motto: Vše, co dělám, dělám rád, i když často ne nejlépe, nestíhám 😊

Martin Šulc, Beroun

dispečer v železniční dopravě; ženatý, ve farnosti působím jako lektor; děti: první brzy na světě, dá-li Bůh

Vzdělání: Katolická teologická fakulta UK, Praha

Vize: Pokorná práce ve službě Kristu a ve prospěch všech farníků.

Zájmy: teologie, doprava, historie, cestování, literatura

Oblíbení svatí: sv. Athanasius, sv. Augustin, sv. Pavel, sv. Terezie z Ávily, sv. Řehoř Veliký, sv. Pius X.

Motto: Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. (Žid 13:8) Stvořil jsi nás pro sebe, a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě. (sv. Augustin)

Alois Vašků, Tetín

48 let, ženatý, otec 5 dětí

Podnikatel v oblasti prodeje a servisu reprodukcí techniky; správce či „muž pro všechno“ v objektech Staroboleslavské kapituly, dobrovolně totéž v Berouně, Tetíně, Loděnici, fotograf projektu Člověk a víra, prezident Křesťanského klubu Beroun, z.s.;

Vize: Propojovat! Spojovat lidi i společenství napříč kostely naší farnosti.

Oblíbený světec: sv. Josef – pracovitý manžel a otec

Motto: Kdo nic nedělá, nic nezkaží aneb variace na Mt 25, 24-26.

Voleno bude 5 osob. Aktivní volební právo má každý farník starší 15 let. Kromě volených členů pastorační radu dále tvoří duchovní z farnosti, po jednom delegátu z řeholních společenství, katolických církevních sdružení (např. Charity) a jiných církevních zařízení (např. škol) a dále členové jmenovaní duchovním správcem.

Termín voleb zůstává zatím s ohledem na platná omezení otevřený.

Zvon v Libečově

Jak to všechno začalo: Na začátku je potřeba zmínit, že velká inspirace přišla z Chyňavy, kde byla zřízena sbírka na zvon do kostela sv. Prokopa. Soudržnost lidí a nadšení bylo tak velké, že padl názor, proč to nezkusit i u nás.

Celých 14 měsíců probíhala v obci Libečov sbírka na zhotovení nového zvonu do kapličky na návsi.

Po čase přišly na transparentní účet spolku Spolu pro Libečov, z.s. krásné příspěvky a mohli jsme začít s realizací. O zhotovení zvonu jsme požádali pana zvonáře Michala Votrubu z MyslkoVIC, který zhotovil i zvon pro kostel sv. Prokopa v Chyňavě. Po osobní schůzce a místním šetření u kapličky pro nás navrhl dvě varianty váhy a

rozměrů. Vybrali jsme zvon o váze 31 kg, dolním průměru 37,5 cm a nárazovém tónu cis3. Poté nic nebránilo, aby se pan Votruba pustil do práce. Jako první zhotovil hliněný model zvonu. V další fázi udělal model, na který již nalepil návrh ozdobení a textu. Na těle zvonu je napsán text „LIBEČOV“; „L.P. 2020“; „POŘÍZENO ZE SBÍRKY OBČANŮ“; „SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ“ a reliéf sv.

Jana Nepomuckého. Na lemu zvonu je autorská značka pana Votruby „ULIL MICHAL VOTRUBA V MYSLKOVICÍCH“. Na rameni zvonu je vyobrazeno pět hvězd, které jsou spojeny úzkým proužkem. Tyto hvězdy a pruh symbolizují svatozář sv. Jana Nepomuckého, s kterou je tradičně zobrazován.

Po odsouhlasení zdobení zvonu jsme už jen s napětím očekávali den, kdy bude zvon odlit. A tento den nastal 16. 05. 2020. Po příjezdu do MyslkoVIC nás pan Votruba přivítal ve své dílně, kde měl již vše připraveno. Forma zvonu byla zasypána v písku a materiál se již taval. Složení kovu, který je používán na odlévání, je již 500 let stále stejný. Jedná se o bronz, tedy slitinu mědi a cínu. I metodu výroby má pan Votruba tradiční. Když dosáhla teplota taveniny požadovaných 1150°C, přistoupilo se k samotnému lití do formy. Po vylití chladne zvon až do druhého dne, kdy se teprve může odstranit písek a zvon vykoukne na svět. V našem případě se vše zdařilo na výbornou, zvon byl v pořádku ulit a připraven na další zpracování.

Zvon má ovšem ještě jednu důležitou část, bez které by to nebyl zvon, ale pouze „kus kovu“. Tato součást zvonu dává život, smysl a zvuk. Tou součástí je srdce zvonu, které ukoval umělecký kovář pan Miroslav Kučera starší z Libečova.

V další fázi příprav bylo třeba upravit kapličku pro zavedení elektriny až do vrchní části, kde byl umístěn lineární pohon, který uvádí zvon do pohybu. Úpravy probíhaly o těchto prázdninách. Zatím co probíhaly úpravy na umístění chráničky pro elektrické vedení a malování uvnitř kapličky, další sousedé s rodinami natírali dveře, nástěnky, lavičky, malovali zastávku a prováděli další údržbové práce.

Veškeré přípravy vyvrcholily dne 19. 09. 2020, kdy jsme měli v obci slavnost požehnání a zavěšení zvonu do kapličky. Požehnání se ujmul P. Mikuláš Selvek, O.Praem., novicmistr a rektor baziliky na Strahově. Zvon byl ještě téhož dne zdárně zavěšen a pravidelně vyzvání poledne a večerní klekání. Celá akce proběhla ve velmi poklidné a veselé atmosféře.

Vřelé díky všem, kteří se na realizaci a přípravě podíleli. Všem, kteří přispěli nejen finančně, ale i podporou, radou, společnou prací, svým umem a dobrou náladou.

A. Recinová

Skautské středisko Radost a Naděje Beroun

Rozhovory s členy skautského střediska Vojtěch Radechovský

Milý Vojto,

bydlíš v Malých Přílepech a chodíš do berounského gymnázia, protože je to blízko a máš v Berouně všechny koníčky.

1. Co bys chtěl v budoucnu dělat za povolání?

Co chci dělat v budoucnu přesně nevím, určitě nějaký technický obor.

2. Od kdy jsi členem našeho střediska a proč?

Členem střediska jsem od září roku 2018, na doporučení přítele mamky.

3. Co pro tebe skauting znamená? Proč jsi vlastně skaut?

Skauting pro mě znamená příležitost k plnění různých výzev. Skaut jsem, protože mě to baví.

4. Od prázdnin jsi členem oddílu RS, na co se v oddílu těšíš?

U RS se těším na oddílový program.

5. Zapojuješ se nějak ve středisku? Pokud ano, proč a kde? Pokud ne, chtěl bys někde pomáhat?

Ve středisku se zatím nijak nezapojuji, ale plánuji jít k Ocelotům.

6. Jaké jsou tvé záliby, koníčky, co tě baví dělat ve volném čase?

Ve volném čase se ještě věnuji veslování.

7. Je měsíc listopad, co máš s tímto měsícem spojeného?

S listopadem mám spojený podzim.

8. Jak by ses na závěr rozloučil s našimi čtenáři?

Všem, co toto čtou, doporučuji jet na nějaký zážitkový kurz a přeji jim hodně štěstí s jeho plněním.

Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺

Prohlášení kardinála Duky k aktuální situaci

Ve snaze zabránit dalšímu šíření pandemie COVID-19 přistoupila vláda v těchto dnech k mimořádným opatřením, která výrazně ochromila život v naší zemi. Kulturní i společenský život prakticky ustal, omezení vyhlášená vládou tvrdě dolehla i na náboženský život.

Přesto nemusí být výjimečná situace, v níž se právě nacházíme, pouhým zdrojem frustrace a pesimismu. Jako všechny krize představuje i „koronakrize“ novou příležitost, či chcete-li: výzvu.

V uplynulých měsících jsme se mohli všichni znovu přesvědčit o tom, jak falešné je naše přesvědčení, když se domníváme, že jsme neomezenými pány svých životů. Stačí jeden malý, pouhým okem neviditelný organismus vzniklý kdesi v daleké Číně, a celý svět je ze dne na den vzhůru nohama. Veškeré naše jistoty jsou najednou ty tam a my se s obavami chvějeme, co s námi bude.

Nebojme se! Výzva, kterou před nás křesťany současná pandemie staví, spočívá v hlásání Naděje. Dnes, více než kdy jindy, musíme být my, Kristovi učedníci, šířitelé světla do temnělých lidských duší, zvěstovateli Naděje, která je silnější než smrt. Chtěl bych proto vyzvat všechny věřící, duchovní i laiky, muže i ženy, aby podle svých možností nabídli společnosti své služby, aby v těchto těžkých dnech „dýchali“ s ní. Vím, že tak mnozí již činí. Všem za to patří můj veliký dík.

Společně se pak všichni v boji proti pandemii můžeme spojit v modlitbě růžence, jak nás k tomu v uplynulých dnech vyzvala Stálá rada ČBK. Kéž nám Matka Kristova pomůže v zápase se zákeřnou nemocí překonat i veškerá rozdělení, která naši společnost dosud sužují.

+ Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský a primas český

P.S.

Prosím, nezneužívejme této situace k mocenským či politickým sporům nebo finančnímu obohacení. Sociální péče a lékařská či zdravotní pomoc jsou na takové úrovni, že může upevňovat naši naději. Nešířme stres a napětí!

Výzva předsedy ČBK k dodržování aktuálních vládních nařízení

Drazí kněží a jáhnové, řeholnice a řeholníci, bratři a sestry v Kristu, v posledních dnech se šíří názor, že omezení daná vládními nařízeními se nevztahují na bohoslužby, protože účast na bohoslužbě je výkon ústavou zaručeného

práva podle Listiny základních práv a svobod, která je součástí Ústavy České republiky.

Právní názory na tuto věc mohou být a jsou různé. Rozhodující by bylo vyjádření Ústavního soudu. Na plenárním zasedání ČBK konaném ve dnech 19. – 21. října 2020 na Svatém Hostýně jsme konstatovali v duchu vládních nařízení, že v současné době není bohužel možné se účastnit Eucharistie coby veřejné bohoslužby, tak jako za normálních okolností. Toto rozhodnutí bylo biskupy přijato kompetentně, se vší vahou hlasu pastýřů, kteří nesou odpovědnost za Boží lid. Při přijímání tohoto vládního opatření jsme jasně viděli úmysl zákonodárce, kterým je zamezit další šíření nemoci COVID-19 dočasným, avšak poměrně razantním omezením kontaktů mezi lidmi. I kdybychom přesto měli právo se scházet na bohoslužbách, není nutné toto právo využívat, neboť bychom jako křesťané měli být v této situaci především solidární, ohleduplní a měli bychom jít příkladem. Prosím, dodržujme tedy příslušná omezení.

Druhý vatikánský koncil pojednává v dokumentu Sacrosanctum concilium o různých podobách Kristovy přítomnosti v církvi. Vrcholem je bezesporu slavení Eucharistie, ale jsou i jiné způsoby, jak se s Pánem setkat: v Písmu, v modlitbě a slavení v rodinném kruhu a podobně. Prosím, dejme příklad celé společnosti tím, že s ní ponese „tíhu dne i horko“ současné situace. Buďme ohleduplní a vždy připraveni pomoci. Nezapomínejme na modlitbu stejně jako na dobré skutky. Znovu si připomeňme, že modlitba růžence je mocným duchovním prostředkem, který je vždy k dispozici. Využívejme jej zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20.00, ať sami či společně v rodinách. Další možností je modlitba liturgie hodin nebo duchovní četba Písma svatého.

Upozorňujeme na zvláštní papežské rozhodnutí ohledně mimořádných možností získávat odpustky pro zemřelé v měsíci listopadu, které je přílohou této výzvy.

Pán Vás provázej svým požehnáním a ochranou!

Za Českou biskupskou konferenci Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký,
předseda

Olomouc, 27. října 2020

Záhada svatého Marka

Berounský kostel svatého Jakuba Staršího. Oči pokaždé zaletí nahoru do presbytáře – aby také ne! Pět gotickými okny sem září jasné, trochu žlutě a zeleně obarvené světlo, to jak proniká katedrálním sklem s latinským textem v barevných pásech a potom dopadá na barokní oltář.

Dívám se na svatého Jakuba, jak v oblacích stoupá vzhůru mezi andílky, jeden z nich nese jeho poutnickou hůl. Vyřezávaný svatý Petr vlevo od oltáře drží v pravici zlaté klíče, lesknou se v slunci a určitě by krásně cinkaly, jak jsem si kdysi jako dítě představovala. Jeho protějšek vpravo, svatý Pavel, je vybaven mečem, ale dívá se vzhůru, v tváři mu vidím překvapení a úžas, jako by se polekal, a asi proto mu meč téměř padá z ruky. (Ten by pěkně zařinčel, kdyby opravdu spadl! – moje další fantazie z dětství.) Kolem obrazu sv. Jakuba stojí v každém rohu sochy svatých evangelistů, jak si je představoval barokní řezbář první poloviny 18. století. Zatímco již jmenovaní svatí

Petr a Pavel drží v levé ruce menší pozlacenou knihu (jsou to autoři epištol) a v pravici třímají své atributy (již zmíněné klíče a meč), evangelisté jsou svými atributy vlastně doprovázeni, všichni čtyři mají proto obě ruce volné a budou tedy moci psát. Sv. Matouš má při sobě člověka, v našem případě dítě, sv. Marek lva, sv. Jan orla a sv. Lukáš býka. Všichni levou rukou drží knihu, větší než mají Petr a Pavel, ale taktéž pěkně zlacenou.

Malá odbočka: S těmi knihami je to moc zajímavé, protože tak si je představovali v době baroka, ale knihy našeho kodexového typu (tedy vázané do hřbetu) se definitivně prosadily až od 4. století. Evangelisté rozhodně nepsali do takových svazků, jako mají ti naši v berounském kostele. Originály NZ byly zaznamenány řeckou koiné v průběhu 2. pol. 1. století a byly tehdy psány na svitcích z papyru, krátké knihy na listech. (Protože papyrus velmi trpí opotřebováním a vlivy vlhkosti, žádný z originálů se nezachoval.) Autoři evangelií psali do svitkových knih řeckého typu, svitky byly zpravidla široké 12 – 25 cm a dlouhé maximálně 10 metrů. Jako psací náčiní se v té době používal ostře seříznutý rákos. To náš barokní řezbář své sochy sice vybavil krásně zlacenými husími brky, ale ve skutečnosti se přiříznutými ptačími pery začalo psát běžně až od 7. století, i když první doklady jsou o tři sta let starší. (Zdá se také, že písaři používali pouze brk, zatímco pernatou část pečlivě ořezali.) Kodexové knihy i husí brky na našem oltáři jsou sice naprosto anachronické, ale to nám vlastně nijak nevadí.

Vraťme se zpět. V dětství mi nejvíc leželo na srdci to dítě stojící u sv. Matouše – tedy já jsem samozřejmě vůbec nevěděla, že se jmenuje Matouš a co to znamená „evangelista“ a že tam vůbec jsou nějakí evangelisté, ale zajímal mě ten spoře oblečený chlapeček, na jehož hlavě ležela taková veliká a moc těžká kniha. Chudák dítě – takhle jsem ho tam viděla stát každou neděli! Mě v našem kostele od října do dubna zábly nohy i ruce, mohli na mě navléknout, co chtěli, stejně jsem se nakonec třásla zimou, a ten chlapeček byl skoro nahý, a dokonce bosý!

Posledních víc než dvacet let se ovšem častěji zadívám na sv. Marka. Všichni evangelisté levou rukou drží místo svitku velkou pěkně zlacenou knihu. Pravou rukou svírají své psací náčiní, seříznutý husí brk. **Všichni – až na jednoho. Svatý Marek má sice palec a ukazováček pravé ruky spojený, jako by také držel něco na psaní, ale husí brk mu chybí.** Tak často přemítám – psal něčím, když jsem byla malá, nebo nepsal? Děti přece mají smysl pro detail, kdyby mu to brko chybělo, přece bych se ptala, proč ho nemá... A ptala jsem se, nebo neptala? Vůbec nevím... A co by mi tak asi naši řekli? Třeba že si jen v té knize ukazuje, že nepíše... Že nemusí být všichni stejní. A řekli mi to, nebo neřekli, když nevím, jestli jsem se ptala, nebo neptala? Na nic takového se nepamatuji... To je ale divné, když se pamatuji na cinkání klíčů, na promrzlé dítě a na řinčící meč. A taky na sochy sv. Ludmily a sv. Václava, stály proti sobě vlevo a vpravo pod vítězným obloukem, a u nich byla světla, takové baňky, a ty mi svým tvarem a barvou připomínaly angrešty. A taky si vzpomínám na ten neskutečně velký „etážový“ obraz na pravé stěně presbytáře – dole v parteru berounští měšťané, nahoře nad nimi solidní vrstva oblaků a nad oblaky v prvním patře svatí čeští patroni... (Tak nějak jsem si tenkrát představovala to naše české nebe!) To vše počínaje sv. Ludmilou odešlo lakonicky řečeno z presbytáře rovnou do depozitáře...

Nedávno jsem hledala nějaké fotografie. V těch mám celkem systém a pořádek; hledané album a fotky jsem našla hned. A spolu s nimi také několik snímků z adventu 1992. Pěvecký sbor Střední pedagogické školy v Berouně, kde jsem učila, měl koncert v kostele, vyjednávali jsme to tehdy s P. Liborem Bulínem. „To byla ale krásná děvčata!“ řekla jsem si. (No vlastně jsem si řekla: „To byly ale krásný mladý holky!“) Kolikpak jim je teď? Tehdy se na střední školy chodilo z osmičky, když maturovaly, tak jim bylo nanejvýš osmnáct, a teď jim je plus dvacet osm... Vidím je jako dnes, některé jsem učila. (Zpívaly překrásně, sbor měl tenkrát ve svém bohatém repertoáru klasickou hudbu, zpíval trojhlasý i čtyřhlasý, zazněly i rezponzoriální skladby, např. Jan Campanus Vodňanský – Rorando coeli...) Jakkpak se ty studentky asi jmenovaly? Žádná jména se mi nevybavují. Ale přece jen... Tahle dívka v černém kabátě, to byla Květa Jahelková, už jsem po letech stihla učit na gymnáziu i jejího syna Filipa – a on už také před pár lety maturoval!

Jak jsem si tak prohlížela těch několik fotek (proč tak málo? No to se fotilo na kinofilm, snímky se šetřilo!), všimla jsem si toho, že to bylo ještě před malováním kostela. V presbytáři pod okny je vidět dekorativní nástěnná malba, pás složený z motivů klasů, vinné révy, kalichů, hostií a holubic (tedy nevím, vypadaly spíš jako labutě nebo co to vlastně bylo). Nad hlavami děvčat je vidět oltář, na něm stojí svatý Marek – **a vidím dobře? Svírá v pravé ruce mezi palcem a ukazováčkem zlatě se lesknoucí husí brk! Je to vidět na čtyřech snímcích! V roce 1992 své psací náčiní ještě měl! Tak proč ho už léta nemá? A kdy se ztratilo?**

Vzpomínám si, že někdy potom se v kostele malovalo. Kdy to vlastně přesně bylo? Za P. Libora Bulína. Nahlížím do farní kroniky a nalézám zápis: „Kostel sv. Jakuba Staršího v Berouně se maluje. Byl uzavřen od 2. 10. 1994, otevřen 5. 11. 1995.“ Koncert pěveckého sboru naší školy v adventu 1994 se uskutečnil v kostele Zvěstování Páně „za branou“. Konaly se tu všechny bohoslužby. Ve farní kronice dále nacházím trochu syrovou fotografii z malování – v popředí sudy a kbelíky s barvami, lešenářské trubky, na nich podlážky, fólií zakrytý oltář sv. kříže, rokoková kazatelna je také pod fólií. V pozadí oltář s obrazem sv. Jakuba, před ním lešení – a všichni čtyři evangelisté jako naschvál pěkně v zákrytu za rezavými trubkami, takže z nich není vidět vůbec nic, natož nějaké detaily, a lze tak leda tušit jejich siluety! A je vymalováno! (V presbytáři samozřejmě; barevné motivy na omítce zmizely.)

Je možné, že se Markův husí brk ztratil během toho malování? Třeba spadl a poškodil se nebo se úplně rozpadl, třeba se ulomil a někdo ho někam uklidil, že se to potom opraví, možná někam zapadl... Před časem jsem se ptala P. Boušky, jestli to pozlacené pero není na dně nějaké zásuvky v sakristii, ale pan farář odvětil, že nic takového tu nikde nezahlédl. Tak opravdu nevím. Ne že by to evangelistovi ubíralo na důstojnosti, ale přece jen je ta socha malinko neúplná. Nestálo by za to mu třeba nechat nové psací náčiní vyřezat? No já vím, že máme všichni jiné starosti a koronavirus číhá všude, hlavně v rádiu a v televizi, a že i kostel je teď skoro nepřístupný (možná nám

úplně zakážou tam vkročit i v neděli), ale přece není všem dnům konec! Svatý Marek (jakož i celý oltář) tu stojí už téměř tři sta let, tak klidně ještě chvíli počká!

Lidmila Fričová

Postskriptum: Dnes jsem fotila detail evangelistovy sochy a všimla jsem si pozoruhodné věci. Lev, který tak pokorně snáší pozlacenou knihu na své hlavě, tváří se tuze zbožně, trpělivě stojí na jedné přední noze a druhou pokrčenou drží ve vzduchu, tak ten lev má lidský nos a tváře a lidské oči! A navíc připomíná staříčkého mocnáře Franze Josefa! No ale barokního řezbáře nemůžeme z ničeho podezírat, protože ten lev tu stojí od r. 1741, a budoucí císař se narodil v Schönbrunnu až r. 1830. Habsburkovi Karlu VI., který vládl do r. 1740, se náš lev vůbec nepodobá. (Ale myšlenka to byla pěkná!)

-lf-

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na listopad:**

„Za kostelníky, ministranty, akolyty, lektory a farní rady – ať pod ochranou sv. Jana Nepomuckého každý naplno slouží na svém místě v církvi.“

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

P. Josef Moulík, výpomocný duchovní

(Loděnice) mobil: 722 206 057

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Jiří Hanke, správa pozemků vikariátu

e-mail: jiri.hanke@apha.cz

mobil: 739 521 031

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz mobil:

732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun

Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky

„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800